

ĆMAWY (2) ai

a jasne.

sg m N ćmawy (1). ◇ A ćmawy (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pociemniały, ciemny; tenebricus Calep (2) : Tenebricus – czmawi *Calep* 1053b.

Wyrażenie: »ćmawy wzrok« = źle widzący (1): á mężowie mocni zemdleią/ á przeftaną mliwá/
á ćmawy wzrok będą mieć/ pátrząc z okná [*et tenebrescent videntes per foramina Vulg Eccle 12/3*]
BielKron 82.

ZZie